Nr 1679

av herr Sellgren m. fl.
i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 81 med förslag till kungörelse om ändring i förordningen (1940:910) angående yrkesmässig automobiltrafik, m. m.

I propositionen nr 81 angående den yrkesmässiga automobiltrafiken m. m. behandlas bl. a. beställningstrafik med personbil – dvs. taxitrafiken. Utredningen rörande företagsstrukturen inom den yrkesmässiga vägtrafiken föreslog i sitt betänkande att taxitrafik i princip endast skulle utövas av särskilda taxibolag. Vi konstaterar med tillfredsställelse att departementschefen tagit intryck av den kritik som riktats mot utredningens förslag från bl. a. företrädare för folkpartiet men framför allt från en så gott som enig droskägarkår.

Beställningstrafik med personbil måste så långt möjligt få utvecklas efter ett mönster som passar den lokala trafikförsörjningen. Det ligger därför i sakens natur att betingelserna blir mycket olika för taxitrafikens funktion i glesbygd och i storstad. I kommuner med stora områden med gles bebyggelse är det nödvändigt att taxitrafiken på ett planmässigt sätt integreras med den kollektiva trafikförsörjningen. Det är därför rimligt att kommunen ges möjlighet att engagera sig i taxinäringen antingen genom direkt ägande eller genom att sluta avtal med en sammanslutning av taxiägare på det sätt propositionen anger. Det värde som från servicesynpunkt visat sig ligga i att enskilda driver taxirörelse måste emellertid i fortsättningen tillvaratas. Vi utgår därför ifrån att tillstånd för kommunerna att i bolagsform engagera sig i taxirörelse endast ges, då ingen annan form för en lämplig integration mellan taxitrafik och övrig kollektivtrafik är möjlig eller praktisk.

Departementschefen föreslår vidare att som stationsort för taxitrafik bör gälla ett större område än för närvarande. Tillämpningen får dock enligt vår mening inte leda till att möjligheterna att driva taxirörelse i glesare bebodda områden försämras. Utredningen rörande den yrkesmässiga vägtrafiken föreslår, att trafiknämndens geografiska kompetensområde bör vara liktydigt med stationsort. Även om vissa praktiska skäl vid handläggningen av tillståndsgivningen kan tala för det, bör enligt vår mening en mera flexibel gränsdragning tillämpas för att undvika en försämring av tillgången till taxitrafik på landsbygden.

Med hänvisning till vad i motionen anföres hemställes
att riksdagen ger Kungl. Maj:t till känna vad i motionen anförts beträffande beställningstrafik med personbil.

Stockholm den 21 april 1972

ROLF SELLGREN (fp)

BERT STÅLHAMMAR (fp)

MAGNUS TAUBE (fp)

KARL ERIK ERIKSSON (fp)
i Arvika

KARL BENGTSSON (fp)
i Varberg

LINNÉA HÖRLÉN (fp)

VALDO CARLSTRÖM (fp)

HANS PETERSSON (fp)
i Röstånga